

SZÉKESFEJÉRVÁR.

Társadalmi hetilap.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.
Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 frt. — kr.
Negyed évre	1 frt. 50 kr.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petítor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 krért igtattatik be.

Lapunk számára hirdetésekkel telvesznek **Budapest:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móricz.
Bécsben: Oppelik L. és Mosse Rudolf.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) ezimzendők: — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után három hasábos petítorért 10 kr. fizetendő.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Előfizetési felhívás

„Székesfejérvár”

hetenkint kétszer — szombaton és szerdán — megjelenő
társadalmi hetilap

április, május, június negyedévi folyamára.

A lap ára helyben házhöz hordva vagy vidékre postai küldéssel:

Negyedévre	1 frt. 50 kr.
Félévre	3 frt. — kr.

Lapunk előfizetőit kérjük, miszerint az előfizetést mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szét küldésében fennakadás történjék.

Előfizetési pénzek **Klökner Péter** lapkiadóhoz ezimzendők, ezek beküldésére ajánljuk a posta-utalványokat, melyek bérmentesítve csak 5 krba kerülnek.

Szellőztessük a nézeteket!

Az isk. takarékpénztárak eszméje harcztot kellett nyg a tanférfiak, mint az érdekelt nagy közönség között. Két tábor alakult; az egyikben az új intézmény védői, a másikban annak ellenesei foglaltak helyet. Csekélységem az isk. takarékpénztárak pártolóihoz sorakozván, mint ilyen röviden, városunk s vidékünkön mintegy megpendítőleg, a „Székesfejérvár” mult évi 74. és 75. számaiban már elmondottam véleményemet. A pro és contra nézeteket azóta is legnagyobb figyelemmel kísérvén... s anyagi viszonyainknak mindinkább való aláhanyatlását látva, csak megerősödött abbeli hitem, hogy az isk. taka-

rékpenztárak jövőnkre hasznosak, nem pedig károsak lehetnek.

A népiskola, mely önállóságot eddig alig élvezett, népünk azon hibájaért, hogy keresményével takarékosan nem bánik, hogy azt sokszor felesleges, nemtelen dolgokra tékozolja, felelősségre nem vonható. Mig az iskola eddigi működése népünknek könnyelműsége ellenében számításba tehát nem jöhet, ma a saját lábára helyezkedő iskola által felajánlott ama módozatot, mely szerint a maga hatáskörében az elméleti tanítást gyakorlattal összekötve, a minden üdvös s hasznos cselekvéshez szoktatást már a zsenge ifjúságnál kívánja megkezdetni, egyszerűen visszautasítani nem lehet. Az isk. takarékpénztárak szükségét épen azon körülmény kelti joggal életre, mivel a nevelkedő gyermekek a nagyok rossz példájában csak pazarlást, a pénz- s vagyonnali könnyelmű bánást stb. látnak. Sőt ha a gyermek szülőinek okos számítása s okoskerüldésében jó példát lát is, sohasem lesz felesleges az iskola ama segédkezése, miszerint a gyermekek a szülők szép erényeit tényleg átültetni, őket ezekben kora szoktatás által megerősíteni igyekeznek. Mondom szoktatás által, mert ez az, a mi a nevelészet céljainak elérésében munkánk sarkkövét képezi. Korunk hibái nagyok; ezek gyógyításához rendkívüli szerekre van szükségünk. Egy jobb jövőre előkészületeket az ifju nemzedéknél kell megkezdni. A romlott légkörünkben felnöttek sivár lelke az elvetendő jó mag befogadására alkalmatlan. A felnöttek pazarlását mint bajunk rákfenéjét ostorozni szükséges; de szükséges egyuttal alkalmat s módot is nyújtani gyermekeinknek, melylyel képesek legyenek a rozsravaló hajlamokon uralkodni, magukat a lábrakapott undok pazarlástól visszatartani

tudni. Az isk. takarékpénztáraknak nem céljuk nevezetesebb tőkék letéteményezése, hanem a filléreknek későbbi szükséges dolgokra összegyűjtése által a takarékoságnak gyakorlati alkalmazását előmozdítani. Hazai viszonyaink Belgium, Schweicz- s Franciaországaitól elütők levén, az isk. takarékpénztáraknak nálunk olyatén fényes jövőt, ezeknek általánosságbani oly gyors emelkedését úgy sem igérjük; nem várjuk ezt főleg azért sem, mert tanítóink nyomott anyagi helyzetökben úgy látszik kevés tüzzel karolják fel ez ügyet. Igen, tanítóink szánandó ellátása, melynél fogva ha családjukat csak némileg tisztességes módon kívánják fentartani, szigorú kötelességükké teszi, hogy a rendes isk. óráikon túl, a mellékes kereset forrásait számukra kizsákmányolják. Ilyetén mellékes foglalkozásra eső idő egy részét a behozandó isk. takarékpénztárak occupálván, ez oldalról nem csodálom, ha egy újabb tehertől megszabadulandó érveket keresnek magában a neveléstudományban, melyekkel az átültetendő új intézményt megbuktatni kívánják. A tanítóknak ily felfogásból kiindult hadizenetét (mert alapjában csakugyan nem is más) bőven ismerve állapotuk hiányait, egészen nem ítélem el, habár nyiltan hangoztatom is, miszerint az isk. takarékpénztárak practicumának korszerű nevelészetünk magasabb eszméi épen nem esnek áldozatul. Vagy nem-e kellett eddig is takarékoságra inteni? S kérdem, ha jövőben buzdító szavainknak in praxi mindjárt érvényt szerezni, miben károsulnának oktatásunk igéi?

A takarékpénztárak a gyermekvilágban nem ismeretlenek. Egykoron magam, úgy mint mások birtuk lepecsételt, felül lyukas dobozzal, vagy a faze-kasnál vásárolt s még ma is vásárolható takaré-

TÁRGZA.

A nagynéne.

— Bészelyke. —
(Folytatás.)

Sétafi Andor következő este, h ditóan öltözködve, eljött, a néninél látogatást teendő, s a szerető lányka, ki túlboldogan kísérte őt a nagynéne szobájába, rögtön távozni akart, midőn emez visszahívta őt.

— Mi mindjárt rólad fogunk beszélni, kedves Vilmám — szolt Rezsín kisasszony — s azért óhajtom, hogy itt maradj. Sétafi ur, kész vagyok önt ezennel meghallgatni. S engedje is megkönnyítenem feladatát, ha kérdem: vajjon ön csakugyan és komolyan unoka hugom, Lind Vilma kezét akarja-e megkérni?

— Asszonyom, szolt némi zavarral Sétafi ur. Én — én — én...

— Mindent tudok Vilmától — vágott közbe az éltes kisasszony — s nekem nincs is az ön személye ellen semmi kifogásom. Ön jó családból való, tiszteltre, becsülésre méltó fiatal ember, ki nősilni, saját tüzhelyet alapítani óhajt. Ez mind igen szép. De hogy állnak az ön vagyoni viszonyai?

— Néni, kedves néni — szolt közbe siránkozó hangon Vilma — hogy képes ön ily...

— Sétafi ur tudni fogja, hogy ily kérdés a mily természetes, oly szükséges ez ünneplés pillanatban — csitítá el a praktikus néni könyező hugocskáját.

— Oh kedves néninek igaza van — vette át a szót Andor — s én azzal válaszolok kérdésére, hogy kétezer forint évdíjam van, s azonfelül nagyatyámtól örökség is néz reám.

— Számítani valamire, mi a jövő esélyeitől függ, nagyon hiú dolog, akár jégre irni s hóból építeni, jegyzé meg a nagynéne. — Évi jövedelméből birja-e ön majd fedezni háztartása költségeit?

— Reméllem — válaszolt Andor; de nagyatyám már öreg — és...

— Hagyja csak ön nagyatyját s remélt örökségét — folytató Rezsín néni. — Ön mindenesetre hallotta, hogy Vilmának nagyszülői jelentékeny tőkét hagyományoztak, s hogy én is gazdag vagyok, kinek Vilmán kívül más örökösöm ninesenek.

— Meg kell vallanom, hallottam beszélni ilyes dolgokról — veté oda Andor — csakhogy a nem ritkán minden alapot nélkülözö mende mondákra nem sokat szoktam adni.

— Nem mondhatnám ugyan, szolt Rezsín néni, hogy ez esetben egészen alapnélküliek lettek volna ama híresztelések; de mi engem mód felett örvendeztet s kellemesen lep meg — az, hogy ön oly értelmes, derék, jólelkü fiatal ember, mint iménti nyilatkozata is bizonyítja, kinek minden tartózkodás nélkül elmondhatom: mikép ama hírek ma már — fájdalom! — csakugyan nem valók! Mindjárt kezébe adom önnek a talány kulcsát: Vilma és én összes vagyónunkat, összes pénzkészletünket, dús gyümölcsötöztes reményében, a sokat ígérő délkeleti vasut papírjaiba fektettük — roz tanács adókra hallgatva... s ön tudja mi történt e vasuttal s papírjaival a legközelebbi napokban. — Én Vilmával mindaddig mit sem akartam tudatni, míg sorsát biztosítva nem látom. Most már minék tagadnám, hogy mi ketten vagyónunkat elvesztettük... szegények vagyunk, s nincs más hátra, mint szerényebb lakást bérlélni s varrással és egyéb kézimunkával keresnünk

meg a mindennapit. Nagy vigasztalásomra szolgál ily fájdalmas körülmények közt, hogy Vilmám elég szerencsés volt oly derék s nemeslelkü férfiú vonzalmát nyerni meg, ki róla gondoskodni, őt gyengéden szeretni, a szükségtől s nyomortól megmenteni fogja. — Mi engem illet, sorsom felől kevésbbé aggódom. Törődött öreg vagyok már; hosszú életet nem ígérhetek magamnak, s hogy mégis éhezzen ne kelljen, jó ismerőseim majd csak besegítenek egy tápintézetbe. Isten áldjon meg benneteket, gyermekeim, s engedjen igen-igen boldogoknak lennetek, oly boldogoknak, mint csak szerető szívem legmélyéből kívánhatom nektek!

S e szavakat mondva, nem tartóztatható elötörő könnyűit a jó nagynéni; kendőt emelt szeméihez s zokogva hagyta el a szobát.

— Szegény nénike, — szolt elérzékenyülten Vilma — mi gondoskodni fogunk róla, nemde, édes Andor, mint jó gyermekekhez illik? Mi engem illet — folytató behizelgőleg, átkarolva völegényét — én önnel a város bármely zugában s annak legszerényebb házikójában is igen-igen boldog fogok lenni. A gazdaság-vágya nem fog engem bántani, és semmiféle pénzkérdés álmaimkat háborgatni. Nos nem úgy van-e?

— Oh igen, minden bizonynyal — hagyta rá Sétafi ur; hangja azonban megmagyarázhatlan változáson ment keresztül, tekintete tévedező volt, s röviddel utóbb már el is bucsuzott, de korántsem a szerelmese-ly alkalommal oly természetes gyengédségével vált meg a kis Vilmától, kinek jó volt nem tudnia, mint szoritotta öklre kezét az ő kedves Andorkája, alig volt künn a házból, s mint mormogta fogai közt: „Egek! mily rettenetesen felsültem! Oh, hogy is fogok e szép kelepczéből kiszabadulni?!“
(Vége következik.)

cserepedényvel, melybe éveken keresztül dobtuk megtakarított krajczárainkat. S ki azt hinné, hogy gyermekkori örömeink e végett füstbe mentek, nagyon csalódnék; kínálkozott kisdud világunkban sok, igen sok nemesebb alkalom, melyekkel magunkat kárpótolhattuk, másoknak haszontalan játékszerelése, egészségtelen nyalánságokra fordított költségeikért. Kortársaim közül ujjal bírnék mutatni többekre, kik gyermekkori fecsérlésök, tozószkodások bűnétől még maig is hü élettársként követve, jólét s emelkedés helyett, gyermekkoruk mindinkább megerősült hibája által tönkrementek.

A pénzt, a vagyont becsülni, azt megtakarítani tanulni, korán kell megkezdni. Szenvedő embertársaink segíthetőségét ez teszi lehetségessé; ez nyújt egyszersmind módot arra, hogy minden szebb s nemesebbért nemcsak lelkesülni, hanem azt de facto elősegíteni is képesek vagyunk. A takarékoság erényét szegénynek, boldognak egyiránt kell elsajátítani. Vagy hol az a vagyon, melyet könnyelműségünk el nem tékozzolhatna? A gazdag szülő még nem biztosíték arra, hogy gyermeke is vagyonos leendő. A takarékoságot gyermekkorunkban kell megtanulni, mert különben szülőink reánk hagyott vagyona kezünk közt szétfoszland. Minél inkább demoralizálódik korunk, minél több bűnalkalom kezd napjainkban az emberi gyengeségeknek hizelegni, annál lelkiismeretesebb kötelessége a nevelés-oktatásügy tényezőinek módokról gondoskodni, melyek az ést és szívet korhadásunk közepette romlatlanul fentartsák. Pénzmadókat nevelni bűn lenne, Isten meentsen tőle! Bűn saját magunk, bűn mások ellen. Nemzeti érdekeink, sokat hányatott szegény hazánk boldogabb jövője azonban megkívánja, hogy nevekdedő polgáraink a szédelgések áramlatától megóvassanak — a mindinkább elharapódzó pipere és élvágy rablanczaitól megmentessenek — s csakis a becsületes, kitarító munka s szorgalom nyújtotta bár csekélyebb, de Isten s világ előtt mocsoktalan vagyonnal megelégedni, azt helyesen beosztani s állandóan megtakarítani megtanítassanak.

A házi takarékperselyek ma is sok helyütt fentartották magokat. Osztályokban tett azon esetleges kérdésre, kinek van tanítványaim közül takarékperselye, 84 idei tanoncok közül 40 fű jelentette magát ilyennek birtokában. Vagy ki is lát végre erkölcsvesztélyest abban, ha gyermekeink ma már arra is megtanítatnának, hogy lám a lassan-lassan gyűjtögetett krajczárokból keletkezett forintok kamatoztatás által nevelhetők?!

Hogy a nagyok példája hat legvonzóbban gyermekeinkre, nemcsak lélektani, de nagy életigazság is. De hisz épen a takarékoságnak a nagyoknál észlelt kihálása sarkalja az isk. takarékpénztárak védőit arra, hogy ezen sarkalatos erény ápolása végett újabb módokat kísértsenek meg; s ezt annyival inkább, mert valjuk meg őszintén: a minden dolog könnyebb végének keresése — a bökölés — a jövőről kevés aggodás — nem csekély hibáink! Mindezt a meghonosítandó isk. takarékpénztárak határozottan ellensúlyozandják, mert a korai szoktatás által, a takarékoság csakugyan második természeté leendő. „Jung gewohnt, alt gethan!“ mondja a német közmondás. Az isk. takarékpénztárak ellenségeitől egyik fő érvként halljuk többek közt hangoztatni: mitsém keresvén a gyermek, nemis takaríthat. Ez látszólag igaz. De nem tudjuk-e azt, hogy magyar kormányunk s evvel karöltve népünk minden igaz barátja erélyesen rajta van, hogy a házi ipar fejlesztése a népiskolák által támogattassék, s hogy e mozgalom részben a népiskolákból is induljon ki? S ebből kifolyólag, nem-e taníttatnak már is több helyen gyermekeink fűrés, faragás, könyvkötés, szalmafonásra? S ha így egy közeljövőben csakugyan lesz gyermekeinknek némi keresményök is, elvessek, kárhosszassuk-e az isk. takarékpénztárakat? De ettől eltekintve, hogy apró betétekre alkalmas pénzek kivált városi gyermekek kezében már ma is megfordulnak, a gyermekvilágban élő s ezt éber szemmel kísérő jól tudja. Hol az isk. takarékpénztárakat kellő ügybuzgósággal felkarolták, életbe léptették, még sehol sem vallottak velük fiaskot. Hogy az isk. takarékpénztárak behozatala által a vagyonság felismerésének különböző fokozata osztálygógót szűne a gyermekek közt, hogy fűvészség, tolvajlás könnyen lábra kapnának merő képzelt. Ilyetén az ember természetében rejlő gyengeségek, vétkek felszűre kerülésére eddig is elég alkalom volt, s lesz jövőben isk. takarékpénztárak nélkül is.

Az isk. takarékpénztárak ellen felhozni szokott azon állítás, hogy anyagi célok elérését tűzvéz zászóljukra, a gyermek ártatlan lelkében, a könyörület,

részvét erényeit kioltják, merő tévedés. Éppen az isk. takarékpénztárak által nyílnak az intézőknek alkalmak a gyermekekben nem csak feléleszteni az emberbaráti szeretet szent érzelmeit, hanem azokat még inkább gyujtani azáltal, hogy meg is tanítják őket tehetségök szerint, helyesen vezetett útmutatás mellett tényleg jól gyakorolni azokkal, kik szorult körülményeik miatt szánalmuk s jótéteményeikre méltók.

Némelyek attól is tartanak, hogy az isk. takarékpénztárak meghonosítása által az oktatás ideje, a szorgalmi órák fognának szenvedni, hogy a szülők a tanítókat megbízhatlan közegeknek tekintendik, s több ezekhez hasonló ellenkezések, elvi kérdést nem képezvén, a kezelés rendszabályainak ügyes megállapítása s ezeknek szigorú keresztülhajtása által ilyes aggodalmak önmagukban simpliciter elesnek.

A kölcsönös népségélyző-egyletek betevéseinek sürgetését az isk. takarékpénztárak rovására, nem találom indokoltnak. Mig első hasznos szolgálatát a nép érdekében elismerem s örömmel üdvözlöm, nem látom át, miért ne serkenthetné az apák példája a gyermekeket, saját örökben is hasonlót cselekedni. A gyermek akkor teszi be krajczárjait a takarékbába, ha van valamije; — s annyit, a mennyije van. A kölcsönös népségélyző-egyletek tagjai azonban vegyék bar honnan betéteiket, rendesen tartoznak fizetéseiket eszközölni, ellenkező esetben megterhelhetnek busás késedelmi kamatokkal; s hogy ilyféle elvállalt rendes befizetések sokszor mily nehezen mennek, mennyi bajjal járnak, példákban könnyen bebizonyítható.

Az isk. takarékpénztárak miatt felmerült harcz nálunk ugy látszik még sok tintát, papirt fog fogyasztani, s évek múlva kiké leendő a nyertesség dicsősége, ma még nem tudhatni. Midőn én részemről azt látom, hogy a szellemfejlesztés, szívleplezés, az erkölcsi nevelés szép munkája mitsém veszít fűvészségéből, ha megtanítjuk gyermekeinket a szellemvilággal oly számos kapcsolatban levő anyagi dolgoknak észélyes elintézésére, kétszeresen találom bölcs, igaz s ajánlandónak az írás s szavait: „Próbáljatok meg mindent, s mit jónak találtok, tartsátok meg.“

Az isk. takarékpénztárak ügye komoly megfontoltást igényelvén, nagyon óhajtható lenne, ha azt nálunk is minél többen, minél több helyen behatóan megvitátnák.

Jelen hazai roppant sanyaru, kétségbeesítő helyzetünk miatt elodázhatók lehetnének ugyan az isk. takarékpénztárak, sőt ma azokat forcírozni, egyáltalán czéltűvesztett is volna; de elvben ezek hasznosságát elismerni, elfogadni, az eszmét minél szélesebb körben terjeszteni, ennek minél több jó barátot szerezni, az ügy sikerítésére hatályosan betolyó egynemely szükséges intézkedéseket minél nagyobb buzgalommal keresztülhajtani mindezekre elérkezettnek látom az időt!

Göbel János György.

P á r s z ó,

a nögyelet által rendezendő műkedvelői előadásról és elő kepletről (tableaux).

Több hete már, hogy a sz. fejevári jótékony nögyelet által rendezendő műkedvelői előadás és tableaux mozgalomba hozta városunkat. Az előkészületekből következően a terv megvalósulása több mint valószínű, majd nem bizonyos.

A jótékony nögyelet, mely a legszebb erényt, a könyörület és emberbaráti szeretet erényét gyakorolja, e terv sikerültével egygyel gazdagítani fogja eddig szerzett érdemeit. A nyeredő jövedelem, mint hírlík részben saját pénztárának gyarapítására, részben feljetheten nagy hazánkfa Deák Ferencz szobrának költségeire fog fordítani.

Szent ezél mindkettő, s készséggel fogja leróni a szeretet és polgári kötelesség adóját minden emberbarát, minden magyar hazafi, mert kinek szíve ne dobogna fel melegen, ha ruhát adhat a didergőnek, kenyert az éhezőknek, s ki ne lelkesednék akkor, midőn a nemzet legnagyobb fia emlékéit megörökíteni óhajtja? Hiszen a mely nemzet lelkesedése egy Deák Ferencznek emlékoszlopot emel, az önmagát tiszteli meg.

De mind e mellett ne feledjük egy pillanatra se azt, hogy van az országnak egy nagy sebje, mely mindnyájunknak fáj, s melynek gyógyítása mindnyájunk szent kötelessége.

Értem az árvíz által országszerte okozott rombolásokat, s mióta a fejedelmi pár példát mutatót a nemzetnek jótékonyaságával, azóta gazdag és szegény, tehetsége szerint igyekszik a szenvedők nyomorát enyhíteni. Van városunkban kórház, árvaház, szegényeink itt menhelyet találhatnak, a nögyelet pénztára kárpótolhatja magát később, nagy hazánkfa emléket csak megtiszteljük azáltal, ha vele egy más, óp oly nemes és szent célt hozunk kapcsolatba. Nincs most e hazában hatóság, egylet, társulat, mely mást tűzne ki

ezélul, mint a vízkárosultak gyors segélyezését, sőt a külföldiek adományairól is naponta értesülhetünk lapjainkból.

A helybeli nögyelet volna tehát csak az, mely megfelelne a legszentebb, legnemesebb ezérlől, s helyi érdekért megvonná a segélyt azoktól kik önhí bájuk nélkül a legnagyobb nyomorba legkétségbeesítőbb helyzetbe jutottak?

En nem hiszem nem lihetem, hogy a gyengéd női szív könyörületre ne induljon, ha ezek zokogását és segélykiáltásait hallja! Ha eldöntött dolog volna, hogy a jövedelem a nögyelet pénztára s Deák Ferencz szobra javára fordítatik, nem késő még azt megvált toztatni akként: hogy fele a vízkárosultak, 1/4 e Deák Ferencz szobra, s 1/4 e nögyelet pénztára javára fordítassék.

Vagy ha 3 előadás rendeztetik, legyen az első napi jövedelem a vízkárosultaké, a második Deák Ferencz szobrának, s a harmadik a nögyeleté. Ajánljuk ezt nemcsak a nögyelet figyelmébe, hanem gróf Zichy Jenő uréba is, kit nemesszívűségéről ép ugy ismerünk, mint a mily bizonyos az, hogy szakavatottsága ügyessége s dicsőretet érdemlé buzgalma nélkül az előadások rendezése aligha sikerülne.

Vesse latba tehát ő is szavát, mely a nögyeletnél bizonyára nyomatékkal bír. Ama nem remélt esetben, ha e kívánat visszhangra nem talál, nem lehetne esodálni, ha azok kik a vízkárosultak segélyét legelső feladatnak tekintik, a belépti díjnak megfelelő összeget e ezérra fordítanák, s a megjelenéstől magokat viszzsatartanák.

Ezen kívül figyelem fordítandó arra is, hogy a helyárok túlesigáztok ne legyenek, mert ne feledje a rendezőség azt hogy a színházat megtöltő közönség nagyrésze olyanakból áll, kik jelen viszonyok közt áldozatkészségük daczára sem rendelkeznek nagyobb összegekkel.

Ez azon néhány szó, mit a nögyelethez az árvízkárosultak érdekében intézni kívántam, vegyék ezt figyelembe a rendezés vezetőjével együtt s ne feledjék a költő eme szavait:

Ha szenvedőknek arczaín
Könyüket látsz elömleni,
Emberbaráti szózat int
Siess hamar letörlni.

—y—

Könyvismertetés.

Tájékozó útmutatás a kereseti jövedelemadónak bevallása, tárgyalása és fellebbezése iránt. Írta: Oltványi Pál, pápai kamarás, lelkész, a szegedi felszólamlási bizottság ülnöke. — Szeged, 1876 nyomtatott özv. Bába Iuréné könyvnyomdájában. Ára 1 frt.

Az előtűnk fekvő 168 lapra terjedő fűzet, tudtommal első kísérlet e téren s mint ilyen, feltétlenül üdvözölhető, de különösen kiemelendő még, hogy szerző tárgya gondos kezeléséhez okvetlenül szükséges szorgalom és lelkiismeretességének jeleivel találkozunk, művének egész folyamán.

A keresetadó helyes bevallása, ugy a bevallások, de különösen a pénzügyi közegek előterjesztéseinek megbirálása, nem kis feladat, különösen azért, mert az adózó fél a pénzügyi tisztviselével mindig szemben, mindig nem egyenlően fegyverkeze áll!

A ki a keresetadó tárgyalásokat figyelemmel kísérte, meggyőződött arról, hogy a pénzügyi közegek sokszor a legjobb egyéni meggyőződésük ellenére ráják meg a feleket adóval, mert az illető községi közegek nem tartják érdemesnek feleik érdekében tanulmányozni a keresetadó törvényeket.

Sajátságos és jellemző, hogy szerző, mintegy kiváló gondot fordított a lelkészek adójának igen terjedelmes és gondos leírására, igazolva ezáltal azt, mit a keresetadó tárgyalások mintegy közmondásszerűvé tettek, hogy t. i. a legkevésbé elfogadható keresetadó bevallások a lelkészekből erednek*) s igen a mellett bizonyít, hogy szerzőnek teljesen helyes tapasztalatai vannak.

A mű az 1876 ik évi adokezelési törvény módosító intézkedéseit is tartalmazván, minden keresetadót fizető polgárnak, de különösen a községi jegyzők és lelkészeknek, a legmelegebben ajánlható, s nem tartom feleslegesnek megemlíteni, hogy a keresetadó — jövevedelemadó — bevallások kitöltése alkalmával, már jól, de jól kellene ismerni annak tartalmát, nehogy a bevallás helytelensége folytán önmagát, vagy akaratát ellenére is az államot megkárosítsa, én legalább hiszem, hogy azok között, kik e fűzetet jól áttanulmányozva elolvassák és annak utasításai szerint járnak el, igen kevesen fognak akadni, kiknek ügye nem teljesen a törvény értelmében és saját megnyugvásukra is el ne intéztessék.

A szorosan vett keresetadó tárgyaín kívül, a bélyeg és illeték törvények rövid, igen gyakorlati is mertetésével is találkozunk, különös tekintettel a lelkészek szükségleteire.

A mű fejezetei ezek: I. A keresetadó különféle osztályai. II. A kereseti jövedelemadó III ik osztálya. III. A kereseti jövedelemadó IV-ik osztálya. IV. A tőkékamat és járulékadó. V. Általános jövedelmi pót adó. VI. A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok

*) A múlt évi keresetadó tárgyalásoknál előfordult, hogy oly lelkész, kinek közel 6000 líve van, a stola jövedelmét 000-val jelezte!!! — ez tény, — volt másik is, ki ehez hasonlított.

és egyletek — pénz-intézetek — adója. VII. Illeték és bélyegadó. VIII. Az első osztályú keresetadó. I. Függetlenség. Létrehozott lényeges módosítások (1876). II. Függetlenség. Az új bevallási ívek.

Nagyérdeme a szerzőnek, hogy a pénzügyminiszterium elvi jelentőségű határozatait, az illő helyeken közli, miáltal fellebbezéseknél, az ezekre hivatkozást lehetővé teszi.

A füzet szorgos áttanulmányozása folytán, én annak minden pontját helyeslem, kivéve azt, mely az egyházak és alapítványi pénztárak kamat adójából az ipartörvények, csupán az esetben megadóztathatóságát tünteti elő, ha azok — a kamatok — 315 forintot meghaladnak, még az esetben is, ha az egyháznak más, de adó mentes kamat jövedelmei vannak, mert én azt a törvény szövegé, de szellemével sem vagyok képes összeegyeztetni, s igen megköszönöm, ha szerző e tekintetben felvilágosítana és meggyőzne, művéből látható alapos tanulmánya és tapasztalatai segítségével.

A fennebb elsoroltak alapján a mű megszerzését és utasításai követését legjobb meggyőződéssel ajánlhatom.

H. Gy.

Egyletek és intézetek.

— **A „fejérmegyei takarékpénztár” vagyonmérlege az 1875-ik év végén.** Vagyon: Pénztári készlet 20573 frt. 86 kr. Váltókban 186758 frt. 16 kr. Előlegek értékekre 34885 frt. 89 kr. Jelzálog kölcsönökben 159122 frt. 15 kr. Felszerelésekben 500% avulás leírása után 854 frt. 83 kr. Hátralékos kamatokban 1638 frt. 36 kr. Folyószámlabeli követelések 9793 frt. 89 kr. Összesen 313627 frt. 14 kr. — **Teljesítés:** Részvénytőke 50000 frt. Betétek s ezek tőkésített kamatai 329975 frt. 20 kr. Előre fölvetett kamatok 9700 frt. Adóhátralék 1730 frt. Tartalékalap 720 frt. 50 kr. Részilleték 313 frt. 2 kr. Nyugdíjalap 215 frt. 25 kr. Folyószámlabeli tartozások 11839 frt. 34 kr. Föl nem vett osztalék 30 frt. 30% betétkamat bélyegdíj 469 frt. 48 kr. Részvénytőke 6% kamatai 3000 frt. Fölülosztalék 5634 frt. 35 kr. Összesen 413627 frt. 14 kr. — **Nyereség és veszteségi számlája az 1875-ik évben.** Jövedelem: Nyereséghatározat az 1874-iki évről 4 frt. 38 kr. Kamatokból 25868 frt. 44 kr. Illetékekből 6899 frt. 91 kr. Bészvényátíratási díjakból 14 frt. Összesen 32786 frt. 73 kr. — **Költség:** Felszereléseknél 500% avulás 854 frt. 84 kr. Nyomatványokra 79 frt. 98 kr. Évi fizetésekre 3000 frt. Kézeltési költségekre 519 frt. 60 kr. Házbérré 250 frt. Adótartalék 1730 frt. Tartalékalapra 313 frt. 2 kr. Részilletékre 313 frt. 2 kr. Betéti kamatokra 16622 frt. 44 kr. 30% betétkamat bélyegdíj 469 frt. 48 kr. Részvénytőke 6% kamatai 3000 frt. Fölülosztalék 5634 frt. 35 kr. Összesen 32786 frt. 73 kr. — **Kelt Székesfejérvárott, 1875. decz. 31. Id. Szógyény-Marich László, elnök. Gr. Zichy Nándor, igazgató. Wertheim S. L., igazgató. Duccly Rezső, titkár. Pete Dani, pénztárnok. Megvizsgáltván, mindenben helyesnek és a fő ügy segédkönyvekkel megegyezőnek találtatott Székesfejérvárott, 1876. febr. 15. Pongrácz Gyula, számvizsgáló. Weiner Sámuel, számvizsgáló. Klein József, számvizsgáló.**

Hírek.

— **Városi közgyűlés** lesz hétfőn, f. hó 27-én, melyre a bizottsági tagok figyelmét felhívjuk.

— **Időjárásunk** a lehető legszeszélyesebb és fűcsább, egy héttel ezelőtt mennydörgött s villámlott, e hó 19-én pedig erősen havazott, 20-án meg keményen megfagyott. Ugyáztal most már nem csak a köz állapotok, de a természet rendje is felfordul nálunk.

— **Felolvasások.** A „palota külvárosi olvasó-kör” szombatán, azaz márczius hó 25-én d. u. 4 órákor saját helyiségében felolvasást tartand; melyre midőn a nagyon tisztelt közönség becses figyelmét bátor vagyok felhívni, nem fogja tán azon ígéretet túlzottnak jelezni, mikép ezen felolvasás részint a felolvasandó értekezések korszerűsége, részint magok a felolvasók által, kik a helyi hírlapiródalomban is eléggé ismert nevétek, egyike lesz a legélvezetesebbeknek, — a felolvasás után különféle nyereségtárgyak fognak árvereztetni, melyekből a befolyó összeg a kör könyvtára javára fog fordíthatni. Székesfejérvárott, márczius 20-án. — *Benkő József, jegyző.*

— **Halálozás.** Marsovszky Camillo megyei közbirtokos és bizottsági tag e hó 19-én, élte 47. évében tüdőszélhűdésben elhunyt. Megyei közügyeink s bizottságunk egyik tevékeny s fáradhatlan buzgalmu tagja volt. Béke lengjen a korán, férfikora legszebb idejében elhunyt derék férfi porain. Hült teteme e hó 21-én tetetett nagy részvét mellett örök nyugalomra.

— **A megyei pénztárnokl állásra,** mig az a közgyűlés által betöltetik, főispán ur által törvényes jogánál fogva, Korniss Antal főszámvevő lett helyettesítve.

— **Az árvíz** lassanként apad, a kár borzasztóságát még csak most látjuk, e végett a belügyminiszter a hatóságokat szigoruan utasította, hogy a kárt részletesen bejelentésük hozza.

— **A helybeli „Vörösmarty”-kör** helyiségében pénteken f. hó 24-én d. u. 6 órákor Deák Ferencz

emlékezete a választmány folkérése folytán tek. Juraszék Ferencz ur emlékbeszédet fog tartani, mely alkalommal a t. cz. közönségnek s a kör tagjainak nagyrabecsült részvételét s megjelenését tisztelettel kéri az igazgatóság.

— **Beküldetett.** Tekintetes szerkesztő ur! Sósokut közönsége az árvíz által sújtott lakosság felsegélésére saját körében önkéntes adakozás folytán 120 kilogramm lisztet, 492 liter babot, 210 liter tengetit, 1045 burgonyát, 52 kilogramm kenyeret, 16 kilogramm füstölt disznóhúst, 2 kilogramm zsirt, egy gatyát, egy szoknyát, 25 drb. zsákot és 28 frt. kész pénzt gyűjtött, mely tárgyak folyó hó 14-én az éh-séggel küzdő lakosság közt leendő kiosztás végett Tököl közönség előjáróságának (az alatti elismervény szerint) átadtattak. A midőn is a közönség ezen nemes emberbaráti tettét a nyilvánosság útján is köztudomásra hoznánk, nem mulaszthatjuk el az ügy körül buzgólkodók fáradozásaiért forró köszönetünket nyilvánítani. — Sósokut, márczius hó 15-én 1876. — *Kováts Vendel, bíró. Wittmájer Mihály, jegyző.* — **Másolat.** Elismervény. Alulírt Tököl közönség előjárósága ezennel elismeri, hogy Sósokut közönség előjáróságától az árvíz által sújtott szegény lakosság élelmezésére a következő adományt vettük át u. m.: 1-ször 2 zsákban 120 kilogramm lisztet, 2-szor 5 zsákban 492 liter babot, 3-szor 2 zsákban 210 liter tengetit, 4-szer 14 zsákban 1045 kilogramm burgonyát, 5-ször 2 zsákban 52 kilogramm kenyeret s ugyanazon zsákban 16 kilogramm füstölt disznóhúst, 6-szor egy bögrében 2 kilogramm zsirt, 7-szer 1 gatyát és 1 szoknyát, 8-szor készpénzben 28 azaz huszonegyezer forintot. — Tököl, márczius hó 14-én 1876. *Szilágyi Antal, s. k. bíró. Dzaja Gerő, s. k. jegyző. (p. h.)*

— **Közgyűlés.** A jótékony nő egyesület tegnap d. u. 3 órákor rendkívüli közgyűlést tartott, melyben az alapszabályok némely pontjainak módosítása képezte a napirend tárgyat. — Az ülés lefolyásáról közelebbi számunkban tudósítjuk olvasóinkat.

— **Sajtópör.** A helyben székelő katonai parancsnokság — mint hírlík — sajtópört indít a „Székesfehérvár és Vidéke” ellen, mely egyik számában a katonákat naplopóknak nevezte el.

— **Személyi hírek.** Hollán Ernő m. kir. honvédtábornok vasárnap este 6 órákor városunkba érkezett. — Havranek József tüzoltó főparancsnoknál nevenapjának előestéjén a tüzoltók testületileg tisztelegtek.

— **Ünnepély.** Az önkéntes tüzoltó egyesület f. hó 18-án ünnepelte meg fennállásának ezereedik napját. Az ürtanya és a másztorony koszorúzott nemzeti lobogókkal volt feldíszítve, este az ürtanya előtt az egyleti zenekar játszott görögütiz világítás mellett; közbe-közbe a tüzoltók főparancsnokukat éltették. Szép látványt nyújtott az ügyesen készített transparent: „1000 ik őrőség” felirattal és tüzoltói jelvényekkel, melyet Námcsy Károly ur, az egyesületnek egyik buzgó tagja készített jó izléssel és csinnal. Az éj lefolyása alatt a parancsnokság teljesítette a szolgálati őrseget. Az ünnepély jobban sikerült volna, ha az idő kedvez.

— **Jutalomjáték.** Holnap, esütörtökön Bényeiné Harmath Emma jutalomjátékára „Brankovits Gyuri” című parodiát választotta. A darabot Bényei István ur írta.

— **Színházunkban** a három utolsó előadás alkalmával mindig kis számu közönség gyűlt egybe. Szombaton Szilágyi Béla jutalmára „A trapezanti herceg” előadásán alig volt valaki a színházban. Vasárnap a „Czigány” népszimű került színre jó sikerrel. A szereplők közül Piúko Karolin és Bérczy Ödön emelkedtek ki leginkább. Hétfőn másodsor „Javotte” szel sikerrel mind először, de kisebb közönség előtt. Bényeiné, Szilágyi, Bérczy, játszottak legjobban.

— **Kolossváry Miklós** tanfelügyelő ur székhelyét Tabajdtról városunkba tette át a Zalay féle házba.

— **Rémkép.** Egy n-károlyi földmívelő polgár, ravatalán fektüdvén, éjféltájban a kesergő virrasztók közül két nő bemenne a halott ravatalát magába záró szobába, hol siri esendben térden végezék buzgó elmékedésüket. Csak az óra hallatja egyhangu ketyegését, egyedül zavarván a különben is borzalmas ki-nézésü egyetlen mécs által alig megvilágított szoba esendét... E közben halk szuszogás nesze lön hallhatóvá, mire a két nő megijedve nézett egymásra... A szuszogást előjött horkolás, s végre robajt okozó mozgás követte sohajtasoktól kísérve. Erre a két nő oly rémületbe esett, hogy futás által is csak az egyik tudott menekülni, a másik összerogyott s csak térsa segélyével lön a szobából kivonszolva, miközben térde jelentékenyen megsérült. Az egészen megfjétsé nem más, mint az, hogy a ravatal által eltakart kerovetve egy elázott jó ismerős ledől pihenni, a hol háborította el is aludt.

— **Dr. Hortoványi József** köz- és váltóügyvéd tudatja ügyfeleivel, hogy irodáját a nádor utca Hübner féle házba — az új színház mellett — tette át.

— **A „tableaux”-ra** már szépen folynak az előkészületek, a ruhaminták is megérkeztek. Az előadások aprilis 22. 24. 26-án tartatnak meg. „Saba királynő.” „A meny megérkezése.” „Cornaró Katalin” és „Rembrandt műterme,” festmények lesznek előképekben bemutatva.

— **A nőegylet választmányja** következőleg alakult: elnök: Gebhardt Ignáczné, alelnök: Felmayer

Istváné, pénztárnok: Schuetzer Nándorné, titkár: Flatt Gaszton. A tiszti állomásra beválasztott választmányi tagok helyére a választmányba beléptek a póttagok közül: Lindermann Antalné, Szeptelt Nándorné és Eisenbarth Agostonné.

— **Különös hirdetési díj.** A „Davenport Gasette” kiadója (Jovában, Észak Amerikában) kijelenté lapjában, hogy hymen híreket ezental vagy 1 dol lárért, vagy a mennyasszonytól egy csökért fog lapjában közölni. Kevéssel ezelőtt egy szertöltött csunya néger nő jelentkezett nála, hogy egy csökért hirdesse ki őt. A kiadó annyira megijedt e nagy szerencsétől, hogy lapja legközelebbi számában sietett kije lenti, hogy ő mégis csak inkább készpénzért fogja ezental az eljegyzési- és házassági hirdetéseket köz zétenni.

— **Eletveszélyben** forgott Velenczén e hó 15-én három gyermek; ugyanis egy kis élvezet szerzendő, lementek az ottani tóra, a hol is mindjárt ladikra száll tak s eveztek befelé. Azonban ezen élvezet nem tartott sokáig, mert valamelyiknek vigyázatlansága folytán a ladik felborult, s mind a hárman a vízbe estek. Szerencsésjókra volt annyi lélekjelenlét bennök, hogy a hajó oldalába megtudták kapaszkodni; mi által — leg alább rövid ideig — mentve érezhették magukat. Kevés várakozásra íj. Axman ur, — ki dicsőretet érdemel — felső öltözékét levette bement értök a vízbe; azonban a víz oly mély volt, hogy mire elérte volna őket, visszakellet fordulnia és ladikért menni; melynek segítségével csakugyan ki is szabadította a fázlódo frá tereket a veszedelemből.

— **A osákvári reform. lelkeszi állásra** Farkas Emil jelenlegi derék helyettes lelkesz fog megválasz tatni, mint értesítve lettünk, nevezett már tapintatos eljárása által a teljes bizalmat megnyerte.

— **A székesfejérvári izr. nőegylet** f. hó 11-én tartott füzérkéje alkalmával bevett felülfizetések vége: Landesman D. 1 frt. Löwinger Sándor 1 frt., Aush Pál 1 frt. Lamm Miksa 1 frt. Dr. Neuman Armin 1 frt. Lamm Armin 1 frt. Grünfeld Antal 1 frt. Weisz Lipótné 1 frt. Strausz Salamon 1 frt. Dr. Felner Lázló 1 frt. Reinitz Lipót 1 frt. Spitzer 1 frt. Lamm Pál 1 frt. Deutsch Manóné 1 frt. Reinitz Gyula 1 frt. Kohn Gyula 1 frt. Felner Károly 1 frt. Havranek József 1 frt. Braun József 1 frt. Heller Ignáczné 1 frt. Paul Mór 1 frt. Horchy Antalné 1 frt. Dr. Ligei I. Vértessy József 1 frt. Továbbá Braun Ignáczné, Schlessinger Áronné, Wertheim Arminné és Wertheim Salamonné, dr. Perl Miksáné urhölgyek, valamint Landesman Dávid ur több érdekes nyereségtárgyat ajándékoztak. Fogadják a nemeskeblü adakozók az izr. nőegylet nevében legbensőbb köszönetemet. Kedves köteleességet teljesíték továbbá, midőn a tombola jegyek elárúsítása körül fáradozt hölgyeknek, valamint íj. Berendorfer Miksa, Deutsch Béla, Felner Ignác, Kiss Ignác és Perl Samu uraknak, mint a rendező bizottság tagjainak a rendezés körül tanúsított szives fáradozásaiért há lánat nyilvánítom. — Székesfejérvárott, 1876. márcz. 14-én. — *Özv. Wertheim Mária, mint az izr. nő egylet elnöke.*

— **A helybeli kir. telekkönyv** több tisztviselő-jétől egy közlemény küldetett be hozzánk, melyben a „Székesfehérvár s Vidéke” lapírtunk felhívatik, hogy azon vádját, mintha a telekhivatal tagjai zug irászattal foglalkoznának igazolja s pedig az által, hogy az általa rajt ért zugírás nevé közölje, mert egyáltalán nem lovagias eljárás az, midőn talán egyesek (?) vétke miatt egy egész hivatal tisztikara compromittatik. — Ezen állítás bizonyítását annál inkább is elvárják, mert különben az említett lap híret pusztá koholmányul egyéneknem tartják.

□ **Rövid hírek.** Ráczalmás közönség a regale ügy rendezése iránt a képviselőházhoz kérvényt adott be. — Keletről Aziából két kazánkafia az ephesusi Diána temploma romjairól, s Sardes város elpusztult maradványairól, hol hajdan Solon a böles, szent Pál a nagy apostol jártak s működtek Deák sirjára két marok földet, s szobrára 16 frtot aranyban küldtek. — Egy bank jegyhamisító bandát fedezett fel a fő városi rendőrség, mely a helyben fogva volt bankó hamisítókkal összeköttetésben volt. — A helybeli ügyvédi kamara márczius 26-án közgyűlést tart saját helyiségében.

Szerkesztői üzenetek.

Perkát. Jönni fog.

B. I. Adony. Megkaptuk, jövőre jön, tudósításokat máskor is légy szives küldeni. Üdvözléteinket küldjük.

H. Gy. urnak. Vátl. Boeses levelét oly későn kaptuk, hogy a különben is jó czikk közlését lehetetlen volt visszatartani. — Bo-esánat a késlekedésért.

S. y. J. urnak. Pest fővárosi levelet kérjük. Mily nevet írjunk czikkéi alá?

Felolós szerkesztő: Hattyuffy Dezső.

Nyilttér.

A közérkölesiség és erkölcsi biztonság ellen elkövetett merőnylet.

A belvárosból küldetett hozzánk:

„Nécselődemet mult esütörtökön d. u. 2 órákor a vaspályára málháért küldöttem. Az ott működő urak a leány irányában illo-m-sértően viselték magukat; belitvák a málhátra, innen egy másod, és harmad szobába, erőszakolták. — A leány sikoltott és csak erős harez után sikerült neki szöttépt ruhával kezeik közül szabadulnia. — Végre hosszú vártatra a málhát kikapta és sirva jött haza elmondván azon szégyent, mely rajta a pálya-udvaron elkövetett.”

A panaszló szavaiért helyt áll.

G a b o n a - á r

márczius 22 én.

per 100 kilogramm	frt kr		frt kr		frt kr	
	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	10	70	10	50	10	40
Kétszeres	8	80	8	70	8	60
Rozs	7	88	7	84	7	80
Árpa	7	40	7	36	7	30
Zab	9	10	9	5	9	—
Kukoricza	5	20	5	10	5	—

Hirdetések.

Legjobb minőségű

kátrányozott tetőpapir

olcsó áron bármily nagy mennyiségben kapható

Mautner és Weisz

fűszerkereskedésében Székesfehérvárott Nádor utca.

Szőlővessző-eladás.

Zámolyon grf. Lamberg Fülöp ur örökösei gazdaságában több ezerekre menő nemes sima szőlővessző, u. m.: rajnai riesling, trami, burgundi és kadarka vegyest, olasz riesling eladó. — 1000 db. loco Zámoly 3 frt. — Trami- és rajnai riesling 2 éves gyökeressző is kapható néhány 1000 db. per 12 frt.

Báró Jenő, urad. tisztartó.

Tudomásul.

Alóliirt bátorodom a n. é. közönséggel tudatni, miszerint 10 évig férjem

Schaumann József

neve alatt fennálló kép-, tükör-, nemkülönb. mindenemü aranyozott készletek-raktárát változatlanul továbbra is fenntartom, és azt tökéletesen felszerelve a n. é. közönségnek ezután is rendelkezésre bocsájtom; van még szerencsém kijelenteni, hogy bármily e szakba vágó megrendeléseket ezután is elvállalok és azokat a t. közönség megelégedésére fogom teljesíteni.

Miután a fentírt üzlet irányában eddig tanúsított bizalmáért a n. é. közönségnek hálás köszönetemet fejezem ki s kegyes pártfogását jövőre is kérve s a lehető legpontosabb szolgálatot biztosítva maradok illő tisztelettel

özvegy Schaumann Józsefné.

Árverési hirdetés.

Szab. kir. Székesfehérvár városa kapitányi-hivatala részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a Weisz Bernát zálogházában elhelyezve levő mindazon zálogtárgyak, melyeknek kiváltási határideje lejárt, folyó évi márczius hó 23-án a kapitányi hivatal közbenjöttével nyilvános árverés útján azonnali készpénzfizetéssel el fognak adatni, megjegyezvén, miként a tárgyak az árverési határnapig kiválthatók.

Székesfehérvárott, 1876. évi márczius 14.

Havranek József

vkapitány.

KLÖKNER PÉTER, kiadó-tulajdonos.

Árverési hirdetés.

A székesfehérvári e. f. kir. törvényszék 12739/75. sz. a. végzése alapján közhírré tétetik, miszerint Wilke Borbála felperesnek Balogh József és Remsei Erzsébet alperesek elleni 200 frt. tőke s járulékaik erejéig követelése tárgyában lefoglalt és a székesfehérvári 475. sz. tjkvben A + 1. sor 320. hrjsz. a. 1160 frtra becsült úgy az ugyan ottani 4021. sz. tjkvben A. + 1. sor 599. hrjsz. és 550 frtra becsült ingatlanokra végrehajtás útján leendő elárvereztetése elrendeltetik s ennek fogantatására I. s. határidőül 1876. évi április hó 20. szűkségesetében II. ik határidőül 1876. május hó 20. mindenkor délelőtt 10. órája a megyeház II. od. emeletére azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a II. ik árverésen a fekvőség becsáron alul is 10% bánatpénzképeni letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött kir. végrehajtó Tuboly István urnál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett e hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a prdt. 433. és 466. §§. ahhoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb írt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik, igénykeresetüket a hirdetés közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt ezen tkvi hatóság nál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés fogantatását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a székesfehérvári kir. törvényszéknek 1876. évi martius hó 3-án tartott tkvi üléséből.

Faith János,

kir. tkvvezető.

Árverési hirdetés.

A székesfehérvári e. f. kir. telektörvényszéknek 370/876. szám alatti végzése alapján közhírré tétetik miszerint Wilke Borbála felperesnek Nyerges B. György és Nagy Anna alperesek elleni 1500 frt. tőke s járulékaik erejéig követelése tárgyában lefoglalt és a székesfehérvári 3525. sz. tjkvben A. + 2. sor 1300. forintra becsült ingatlanokra végrehajtás útján leendő elárverezése elrendeltetik s ennek fogantatására I. s. határidőül 1876. évi mártius hó 31. szűkségesetében II. ik határidőül 1876. évi május hó 2. mindenkor délelőtt 9. órája a megyeház II. ik emeletén azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a II. ik árverésen a fekvőség becsáron alul is 10% bánatpénz képeni letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött kir. tszéki végrehajtó Tuboly István urnál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett e hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendts 433. és 466. §§. hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb írt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik igény keresetüket a hirdetés közzé tételének utolsó napjától számított 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés fogantatását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a székesfehérvári kir. törvényszéknek 1876. évi martius hó 3-án tartott tkvi üléséből.

Faith János,

kir. tkvvezető.

Ajánlja a n. é. községek és uradalmak becses figyelmébe

Schlammädinger Alajos

a gazdasági gép-lakatos és asztalos kollékek gyárában

Székesfehérvárott budai-ut 29. sz., régi postaház.

Készülendő erős dongafából vasabroncsokkal s minden darabhoz csapóféval hitelesített

űrmértékek száraz tárgyak számára:

egy készlet u. m. 4 drb. 5. 10. 20. 50-ig 14 frt. 50 kr.

1 db. 5. 10. 20. 50. Liter-

1.70. 2.80. 4. 6.50. ért

ugyanazek kaphatók: Schlammädinger J. és fiai vaskereskedésükben is e jegyzett árakért.

Árverési hirdetés.

A sz. fehérvári kir. telektörvényszéknek 1149/1876. sz. a. kelt végzése folytán ezennel közhírré tétetik, miszerint folyamodók öz. Mozer Józsefné és tulajdonához tartozó s a székesfehérvári 276. sz. tjkvben 111. hrzs. a. 1025 frtra becsült házra, ugy a 664. hrzs. alatt 100 frtra becsült ingatlanokra az árverés elrendeltetvén, erre nézve I. s. határidőül 1876. évi április hó 4. ik, szűkségesetében II. ik határidőül 1876. évi május hó 5. ik napjának d. e. 9. órája a megyeház 2. ik emeletén kitűzetik, a mikor is a fekvőség csak becsáron felül 10% bánatpénz letétele mellett fog leíttetni utólagos gyámhatósági jóváhagyás reményében.

Az árverés egyéb feltételei a kiküldött Ivánszky János kir. tszéki végrehajtó urnál megtekinthetők.

Kelt a sz. fehérvári e. f. kir. törvényszéknek 1876. évi szeptember hó 18. án tartott tkvi üléséből.

Faith János, kir. tkvvezető.

Árverési hirdetés.

A székesfehérvári e. f. kir. telektörvényszéknek 9501 sz. a. végzése alapján közhírré tétetik, miszerint a székesfehérvári kölcsönsegélyző-egylet felperesnek Bognár Józsefné, Hegyi Anna és társai alperesek elleni 50 frt. tőke s járulékaik erejéig követelése tárgyában előbb a 8786/75. sz. végrehajtási jkvben 1—10. és 12—21. tételszámok alatt összes ingóságokra és azok elégtelenségének esetében a lefoglalt és a székesfehérvári 495. sz. tjkvben A + 1. sor 341. II. hrsk. a. házból Hegyi Annát illető fele részre a végrehajtás útján leendő elárverezése elrendeltetik, s ennek fogantatására I. s. határidőül 1876. évi április hó 5. ke, szűkségesetében II. ik határidőül 1876. évi május hó 6. ica mindenkor d. e. 10. órája Székesfehérvár városaházánál azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a II. ik árverésen a fekvőség becsáron alul is 10% bánatpénzképeni letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött királyi tszéki végrehajtó Ivánszky János urnál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett e hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a prdt. 433. és 466. §§. ahhoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb írt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik, igénykeresetüket a hirdetés közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt ezen tkvi hatóság nál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés fogantatását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a székesfehérvári e. f. kir. törvényszéknek 1876. évi oct. hó 15. én tartott tkvi üléséből.

Faith János, kir. tkvvezető.

Árverési hirdetés.

A sz. fehérvári e. f. kir. telektörvényszéknek 9550/75. sz. a. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Langraf Gábor felperesnek Galó Péter s neje Kusovits Julianna alperes elleni 200 frt. tőke s járulékaik erejéig követelése kielégítése tárgyában a székesfehérvári 3219. sz. tjkvben foglalt + 1. sorsz. alatti 275 frt. becsértékű kukoricza földnek végrehajtás útján leendő elárverezése elrendeltetik, s ennek fogantatására I. s. határidőül 1876. évi április hó 12. ik, szűkségesetében 2. ik határidőül 1876. évi május hó 12. ik mindenkor d. e. 10. órája a megyeház 2. ik emeletében azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a 2. ik árverésen a fekvőség becsáron alul is 10% bánatpénzképeni letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött Tuboly István kir. tszéki végrehajtó urnál megtekinthető lévén.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett a hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendts 433. és 466. §§. hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb írt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik igény keresetüket a hirdetés közzé tételének utolsó napjától számított 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés fogantatását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt sz. fehérvári e. f. kir. törvényszéknek 1875. évi november hó 26. án tartott tkvi üléséből.

Faith János,

kir. tkvvezető.

Nyomatott Székesfehérvárott a „Vörösmarty“ könyvnyomdában, Szammer Kálmánál.